

ເຖິງ : ບັນດາຜູ້ຮ່ວມງານຂອງຂ້າພະເຈົ້າທຸກຄົນໃນອົງການ ຢູເສດ ປະຈຳ
ພຣະຣາຊອານາຈັກລາວ

ປີ ໑໙໗໐ ກຳລັງຈະກາຍເປັນປະວັດສາດໄປແລ້ວ ແລະປີ ໑໙໗໑ ກໍຈະເລີ່ມຕົ້ນໃນເວລາ
ໄວ້ນີ້.

ກ່ອນທີ່ພວກເຮົາທຸກຄົນຈະຫັນໄປຕ້ອນຮັບປີໃໝ່ ແລະສິ່ງທີ່ຈະມີມາໃນອານາຄົດ ຂໍໃຫ້ພວກ
ເຮົາຫັນໄປພິຈາລະນາເບິ່ງເຫດການໃນອາດິດຈັກຄາວນ້ອຍນຶ່ງ.

ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມຢາກຖາມຢາກຈະກ່າວໄດ້ວ່າປີ ໑໙໗໐ ເປັນປີແຫ່ງສັນຕິພາບແລະຄວາມ
ກ້າວໜ້າ ແຕ່ວ່າສັນຕິພາບກໍມີຢູ່ແຕ່ພຽງນ້ອຍນຶ່ງເທົ່ານັ້ນ ກອງທັບແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງພຣະຣາຊອານາ
ຈັກລາວໄດ້ຫຳການຕໍ່ສູ້ຢ່າງກ້າວໜ້າເກີດເມືອງນອນຂອງຕົນຢ່າງເຂັ້ມແຂງແລະກ້າຫານ ແຕ່ເຫຼືອ
ຜູ້ລຸກລານຍັງຄົງບຸກຮຸກເຂົ້າມາຢູ່ເລື້ອຍໆ ປະຊາຊົນລາວນັບເປັນຈຳນວນຫລາຍສິບພັນຄົນຕ້ອງໄດ້
ພາກັນປະຖິ້ມບານເຈືອນຂອງຕົນທີ່ເຂົາເຈົ້າເຄີຍໄດ້ຢູ່ອາໄສທຳມາຫາກິນມາແຕ່ສິ່ງໄມ້ບັນພະບູຮຸດແລະ
ແຕກຫນີມາຫາບ່ອນທີ່ປອດໄພ.

ແຕ່ເຖິງຢ່າງນັ້ນກໍຕາມ ກໍຍັງມີຄວາມກ້າວໜ້າຢູ່ ແລະກໍເປັນຄວາມກ້າວໜ້າທີ່ໜ້າປະລາດ
ໃຈ ທັງນີ້ພວກເຮົາຫາກພິຈາລະນາເບິ່ງຄວາມຍາກລຳບາກຂອງຄົນແລະຄວາມຜັນຜວນຂອງຫມະ
ຊາດໃນປີ ໑໙໗໐.

ທັງໆທີ່ມີເສີກສິງຄາມແລະນ້ຳຖ້ວມ ບັນດາຜູ້ອົບຍົບຫລົບໄພຈຳນວນເກືອບສາມຮ້ອຍພັນຄົນກໍ
ໄດ້ຮັບການລ່ຽງເກືອແລະເບິ່ງແຍງ ພວກເຂົາເຈົ້າຈຳນວນຫລວງຫລາຍໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອໃຫ້ພັນ
ຈາກການອົດຢາກອາຫານແລະຈາກຄວາມຕາຍອັນເນື່ອງມາຈາກພຍາດຕ່າງໆ. ໄດ້ມີການສ້າງ
ຫ້ອງຮຽນ, ນ້ຳສ້າງ, ຂົວ, ຖະໜົນຫາງ, ຕລາດ ແລະຫ້ອງປົວພຍາດໃນໂຮງໝໍຂຶ້ນຫລາຍກວ່າ
ເກົ່າ. ໄດ້ມີການຝຶກອົບຮົມຄົນໜຸ່ມເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍກວ່າເກົ່າ. ໄດ້ມີຄວາມກ້າວໜ້າ
ໃນດ້ານການຜະລິດທາງກະສິກຳແລະອຸດສາຫະກຳ, ການໃຫ້ບໍລິການແກ່ຊາວນາ, ການຝຶກອົບຮົມອາ
ຍາສິດປະຈຳໜູ່ບ້ານ, ການບໍລິຫານງານຕຳຣວຈ, ການຈັດຫາເຄື່ອງອຸປະກອນທາງການແພທ, ການ
ສຶກສາ, ການສ້າງຖະໜົນຫາງ, ການຊົດປະທານ ແລະ ວຽກການດ້ານໂຍທາຫລາຍໆຢ່າງ.

ການທີ່ເຮົາສາມາດເຮັດໃຫ້ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ເປັນລູຜົນສຳເລັດຂຶ້ນມາໄດ້ກໍເພາະວ່າຕອດເວລາເຮົາ
ມີຄົນຂັບເຄື່ອງບິນ, ມີຄົນຂັບຮີບໜຸກ, ມີຄົນປະຕິບັດງານດ້ານຄົນນາຄົນ, ມີຄົນຂົນເຄື່ອງຂອງ
ຕ່າງໆ ແລະມີຄົນເຮັດໃຫ້ມີກະແສໄຟຟ້າໃຈໄດ້ຢູ່ບໍ່ຂາດ.

ພວກທ່ານແຕ່ລະຄົນໄດ້ມີສ່ວນຊ່ວຍເຫຼືອໃນເຮືອງນີ້ ບໍ່ວ່າທ່ານຈະເຮັດຫຍັງກໍຕາມ --- ບໍ່ວ່າທ່ານຈະອັບຮິດບັນທຸກ, ຖືບຖືງເຂົ້າລົງຈາກເຄື່ອງບິນ, ກວດບັນຊີ, ຕີຈັກພິມໃບຄໍາຂໍເຄື່ອງຂອງ, ເຕີມນ້ຳມັນໃສ່ຮົດແກກເຕີຊູດດິນ, ຕິດຕໍ່ທໍາສັນຍາຊື້ປາແດກ, ສົ່ງຢາໄປໃຫ້ໂຮງໝໍຕາມເຂດນອກ ຫຼື ຄຸມເຄື່ອງກໍາເນີດໄຟຟ້າໃຫ້ທ່າງານ ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ພາໃຫ້ພຣະຮາຊອານາຈັກລາວມີສພາບຄວາມເປັນຢູ່ດີຂຶ້ນຊຶ່ງກໍເນື່ອງມາຈາກຄວາມພຍາຍາມຂອງພວກທ່ານນັ້ນເອງ. ແລະໃນເມື່ອພຣະຮາຊອານາຈັກລາວມີຖານະແລະຄວາມເປັນຢູ່ດີຂຶ້ນ ກໍພາໃຫ້ປະເທດສະຫະຣັຖອະເນຣິກາມີຖານະດີຂຶ້ນນຳ.

ໃນຖານະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ມີສິດພິເສດ ແລະມີກຽດໄດ້ເປັນຫົວໜ້າຂະໜັບໜູ່ປະຕິບັດງານທີ່ດີເດັ່ນຄນະນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຢາກຈະຂໍສະແດງຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນຕໍ່ທ່ານທຸກໆຄົນທີ່ໄດ້ປະຕິບັດວຽກການໃຫ້ສຳເລັດລຸລວງໄປດ້ວຍດີ ແລະຂໍສະແດງຄວາມຂອບອົກຂອບໃຈດ້ວຍໃຈຈິງຕໍ່ທ່ານເນື່ອງໃນຄວາມເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ວຽກການຂອງທ່ານ, ຄວາມສຳນານຂອງທ່ານ ແລະການທີ່ທ່ານໄດ້ສູ້ຄວາມຍາກລຳບາກມາເປັນເວລາດົນນານ.

ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມປາຖຸນາຢາກຈະກ່າວຕໍ່ທ່ານວ່າໃນປີ 1979 ຄວາມຍິ່ງຍາກລຳບາກທັງຫລາຍຄົງຈະລົດນອຍລົງ. ແຕ່ວ່າໂດຍຄວາມສັດຈິງແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກວ່າປີ 1979 ກໍຄົງຈະມີຄວາມຮ້າຍແຮງຢູ່ຄືກັນ. ເພາະວ່າພວກແກວເຕນີອຸຜູ້ລຸກລານກໍຍັງຄົງຕັ້ງໜັ້ນຢູ່ໃນດິນແດນຂອງລາວຢູ່ຄືເກົ່າ ພວກຜູ້ອຸຜິບຜິວໄພກໍຍັງຄົງມີຈຳນວນຫລາຍຢູ່ຄືເກົ່າ. ເຖິງແມ່ວ່າພວກເຂົາເຈົ້າຈຳນວນຫລວງຫລາຍກວ່າເກົ່າທີ່ສາມາດລຽງຕົວເອງໄດ້ດ້ວຍການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງພວກທ່ານກໍຕາມ ພາຣະວຽກການໃນອານາຄົດຍັງຄົງເປັນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງເຮັດຫລາຍຂຶ້ນຄືກັນກັບພາຣະວຽກການທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເຮັດມາແລ້ວໃນອາດີດ.

ແຕ່ວ່າພວກເຮົາກໍມີຄວາມໝັ້ນໃຈທີ່ໄດ້ຮູ້ວ່າພວກເຮົາສາມາດເຮັດອັນໃດໄດ້ແດ່ ທັງນີ້ກໍເພາະວ່າພວກເຮົາເຄີຍໄດ້ເຮັດມັນມາແລ້ວແຕກອນນັ້ນເອງ. ພວກເຮົາຮູ້ດີວ່າບັນດາຜູ້ຮ່ວມງານທີ່ເປັນຄົນລາວກໍລ້ຽງພາກັນຮຽນຮູ້ຄວາມຊຳນານແລະຊອກຫາແນວທາງຕ່າງໆຢູ່ຢ່າງຂຫຍັນຂັນແຂງ ແລະພວກເຮົາກໍໄດ້ຮູ້ເຖິງຄວາມພໍໃຈທີ່ໄດ້ຮັບຫລັງຈາກທີ່ໄດ້ປະຕິບັດງານມາຢ່າງຍາກລຳບາກໃນແຕ່ລະມື້ວ່າ ຄົນບາງຄົນມີຖານະແລະຄວາມເປັນຢູ່ດີຂຶ້ນໄດ້ບາງເລັກນ້ອຍກໍເພາະຄວາມພຍາຍາມຂອງພວກເຮົາເອງ.

ພໍລຍາແລະລູກສາວຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຮວມທັງຕົວຂ້າພະເຈົ້າຂໍອ່ວຍພອນໃຫ້ທ່ານທຸກຄົນແລະຄອບຄົວຈົ່ງມີຄວາມມວນຊື່ນໃນວັນ ຄຣິສະມາສ ແລະຂໍໃຫ້ມີຄວາມສຸຂຕລອດປີໃຫມ່ໂດຍທົ່ວເຖິງກັນ.

ຊາລສີ ເອ. ແມນນ
ຜູ້ອຳນວຍການ